

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizărilor nr. 55g/2021 și nr. 69g/2021

privind excepția de neconstituționalitate
a articolului 176 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală
(*alte circumstanțe esențiale avute în vedere la aplicarea măsurilor
preventive*)

CHIȘINĂU

13 aprilie 2021

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Gheorghe Reniță, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizările înregistrate pe 10 martie 2021 și, respectiv, pe 26 martie 2021,
Examinând admisibilitatea sesizărilor menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarelor,
Deliberând pe 13 aprilie 2021, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizările nr. 55g/2021 și nr. 69g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 176 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală, ridicată de dl avocat Vasile Nicoară în interesele dlui Andrei Neaguța, învinuit în dosarul nr. 16-160/21, în fața Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, și, respectiv, în interesele dlui Viorel Bârcă, învinuit în dosarul nr. 1-698/2021, în fața Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

2. Sesizările privind excepția de neconstituționalitate au fost trimise la Curtea Constituțională de dna Maria Terteia, judecător în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, și, respectiv, de un complet de judecată de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, format din doamna Ana Cucerescu și domnii Petru Păun și Eugeniu Beșelea, în baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

3. Având în vedere identitatea de obiect a sesizărilor în partea controlului constituționalității articolului 176 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală, Curtea a decis conexarea acestora într-un singur dosar, în baza articolului 43 din Codul jurisdicției constituționale, fiindu-i atribuit numărul 55g/2021.

A. Circumstanțele litigiilor principale

1. Circumstanțele cauzei penale nr. 16-160/2021

4. Pe 6 decembrie 2020, Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale a pornit urmărirea penală pe faptul comiterii

infracțiunii prevăzute de articolele 27, 248 alin. (5) lit. b) [*tentativă de contrabandă cu substanțe anabolizante comisă de două sau mai multe persoane*] din Codul penal (în redactarea de până la intrarea în vigoare pe 1 ianuarie 2021 a Legii nr. 257 din 16 decembrie 2020), în cauza penală nr. 2020869085.

5. Printr-o ordonanță din 28 decembrie 2020, dl Victor Socol, procuror delegat în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a dispus reținerea dlui Andrei Neguță, suspectat pentru complicitate la infracțiunea de contrabandă.

6. Printr-o ordonanță din 29 decembrie 2020, dl Andrei Neguță a fost pus sub învinuire în baza articolelor 27, 42 alin. (5), 46, 248 alin. (5) lit. b) din Codul penal (în redactarea de până la intrarea în vigoare pe 1 ianuarie 2021 a Legii nr. 257 din 16 decembrie 2020).

7. În aceeași zi, dl Victor Socol, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a înaintat un demers către judecătorul de instrucție, cu privire la aplicarea arestului preventiv în privința învinutului dl Andrei Neguță, pe un termen de 30 de zile.

8. Printr-o Încheiere din 30 decembrie 2020, dna Maria Terteza, judecător de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a admis parțial demersul procurorului, aplicându-i învinutului măsura arestului la domiciliu pe un termen de 30 de zile.

9. Această încheiere a fost contestată cu recurs în fața Curții de Apel Chișinău de către procuror.

10. Pe 12 ianuarie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul declarat de dl Victor Socol, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a casat încheierea contestată și a dispus aplicarea arestului preventiv pe un termen de 30 de zile în privința învinutului Andrei Neguță. Totodată, instanța de recurs a menționat că termenul arestului preventiv trebuie calculat din momentul reținerii și include perioada aflării învinutului sub arest la domiciliu.

i) Prima prelungire a măsurii preventive

11. Pe 21 ianuarie 2021, dl Alexandr Guzik, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, a solicitat, în fața judecătorului de instrucție, prelungirea arestului preventiv pentru o perioadă de 30 de zile în privința învinutului Andrei Neguță.

12. Pe 26 ianuarie 2021, examinând motivele prelungirii arestului preventiv, judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, dna Maria Terteza, a înlocuit măsura arestului preventiv cu arest la domiciliu pe un termen de 30 de zile, eliberând imediat învinutul din arestul preventiv.

13. Dl Victor Socol, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, și dl avocat Vasile Nicoară au

contestat, în fața Curții de Apel Chișinău, încheierea judecătorului de instrucție.

14. Printr-o decizie din 3 februarie 2021, Curtea de Apel Chișinău a respins recursurile declarate ca inadmisibile.

ii) Cea de-a doua prelungire a măsurii preventive

15. Pe 18 februarie 2021, procurorul de caz, dl Victor Socol, a solicitat prelungirea arestului la domiciliu pe un termen de 30 de zile.

16. Pe 25 februarie 2021, dl avocat Vasile Nicoară a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 176 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală

17. Printr-o încheiere din aceeași dată, dna Maria Terte, judecător de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat, în acest sens, Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

18. Totodată, în cadrul aceleiași ședințe de judecată, dna judecător Maria Terte a admis demersul procurorului cu privire la prelungirea măsurii sub formă de arest la domiciliu pe un termen de 30 de zile.

19. Dl avocat Vasile Nicoară a contestat cu recurs încheierea de prelungire a arestului la domiciliu, iar prin decizia din 9 martie 2021, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul declarat, dispunând liberarea provizorie a persoanei sub control judiciar.

2. Circumstanțele cauzei penale nr. 1-698/2021

20. Pe 8 septembrie 2020, un procuror a pornit o cauză penală în privința dlui Viorel Bîrcă în baza articolului 191 alin. (5) [*escrocherie în proporții deosebit de mari*] din Codul penal. Pe 4 decembrie 2020, dl Viorel Bîrcă a fost reținut, iar pe 5 decembrie 2020, a fost pus sub învinuire.

21. Printr-o încheiere din 5 decembrie 2020, judecătorul de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, i-a aplicat dlui Viorel Bîrcă arestul la domiciliu pe un termen de 30 de zile.

22. Ulterior, pe 23 decembrie 2020, pe 1 februarie 2021 și pe 2 martie 2021, judecătorul de instrucție a prelungit arestul la domiciliu, invocând, *inter alia*, articolul 178 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală.

23. Pe 11 martie 2021, procurorul de caz i-a prezentat rechizitoriul și a trimis cauza în instanța de judecată.

24. Pe 19 martie 2021, procurorul de caz a solicitat, din nou, prelungirea termenului arestului la domiciliu în privința dlui Viorel Bîrcă.

25. Pe 22 martie 2021, în cadrul ședinței preliminare, dl avocat Vasile Nicoară a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 176 alin. (3) pct. 8) și a textului „și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, dezbaterile judiciare se suspendă” din articolul 7 alin. (3²) din Codul de procedură penală.

26. Printr-o încheiere din aceeași dată, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate doar în privința articolului 176 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

27. Totodată, aceeași instanță a admis demersul procurorului privind prelungirea arestului la domiciliu pe un termen de 30 de zile.

B. Legislația pertinentă

28. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 4 Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„[...]”

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 25 Libertatea individuală și siguranța persoanei

„(1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.

(2) Percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

[...]”

(5) Celui reținut sau arestat i se aduc de îndată la cunoștință motivele reținerii sau ale arestării, iar învinuirea – în cel mai scurt termen; motivele reținerii și învinuirea se aduc la cunoștință numai în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu.

(6) Eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie dacă motivele reținerii sau arestării au dispărut.”

29. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, sunt următoarele:

Articolul 176 Temeiurile pentru aplicarea măsurilor preventive

„(1) Măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată

numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

[...]

(3) La soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, procurorul și instanța de judecată vor aprecia și vor motiva, în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporțională cu circumstanțele individuale ale cauzei penale, inclusiv luând în considerare:

[...]

8) *alte circumstanțe esențiale* prezentate de bănuित, învinuit, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală.

[...].”

Articolul 185 Arestarea preventivă

„(1) Arestarea preventivă constă în deținerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile și în condițiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

(2) Arestarea preventivă poate fi aplicată în cazurile și în condițiile prevăzute în art. 176, luând în considerare și dacă:

[...].”

Articolul 186

Termenul ținerii persoanei în stare de arest și prelungirea lui

„[...]

(9) Prolungirea termenului de arest preventiv se dispune cu respectarea condițiilor stabilite de prezentul cod pentru aplicarea inițială a măsurii de arest preventiv. Suplimentar, la soluționarea demersului privind prelungirea termenului de arest preventiv, judecătorul de instrucție sau, după caz, instanța de judecată are obligația să examineze dacă, pentru înlăturarea riscurilor ce au determinat aplicarea măsurii de arest preventiv, este suficientă aplicarea altor măsuri preventive neprivative de libertate și dacă există sau nu temeiuri relevante și suficiente pentru prelungirea măsurii de arest preventiv.

[...].”

Articolul 188 Arestarea la domiciliu

„(1) Arestarea la domiciliu constă în izolarea învinuitului, inculpatului de societate în locuința acestuia, cu stabilirea anumitor restricții.

(2) Arestarea la domiciliu se aplică față de învinuit, inculpat în baza hotărârii judecătorești de instrucție sau a instanței de judecată în modul prevăzut în art.185 și 186, în condițiile care permit aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, însă

izolarea lui totală nu este rațională în legătură cu vârsta, starea sănătății, starea familială sau cu alte împrejurări.

[...].”

Articolul 308

Examinarea demersurilor privind aplicarea față de învinuit a arestării preventive, arestării la domiciliu sau prelungirea duratei arestării învinuitului

„(1) [...] În demersul procurorului se indică fapta care face obiectul învinuirii, prevederile legale în care aceasta se încadrează și pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, circumstanțele, însoțite de probe pertinente, din care rezultă bănuiala rezonabilă că învinuitul a săvârșit fapta, circumstanțele care justifică insuficiența altor măsuri preventive, motivele, temeiurile și necesitatea de aplicare a arestării preventive sau a arestării la domiciliu potrivit condițiilor și criteriilor stabilite la art. 176, 185 și 186, argumentele și circumstanțele de fapt și lista probelor în susținerea demersului, precum și faptul că învinuitului i s-au explicat consecințele generate de încălcarea măsurii preventive. La demers se anexează toate materialele și probele care confirmă sau infirmă insuficiența altor măsuri preventive, temeiurile de aplicare a arestării preventive și a arestării la domiciliu.

[...].”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului sesizărilor privind excepția de neconstituționalitate

30. Autorul sesizărilor susține că pct. 8) alin. (3) din articolul 176 al Codului de procedură penală este neclar și imprevizibil.

31. În particular, autorul sesizărilor menționează că prevederea contestată este formulată de o manieră generală, fapt care îi permite procurorului și organului de urmărire penală să prezinte alte motive decât cele prevăzute de articolul 5 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului pentru a justifica aplicarea măsurii preventive privative de libertate. Astfel, autorul susține că interpretarea extensivă a prevederii contestate poate conduce la privarea ilegală de libertate a persoanei.

32. De asemenea, autorul afirmă că prevederea contestată permite utilizarea, în mod repetitiv, a unor motive irelevante pentru a justifica aplicarea măsurii preventive privative de libertate.

33. În cele din urmă, autorul sesizărilor susține că prevederea contestată este contrară articolelor 1 alin. (3), 23 și 25 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

34. Examinând admisibilitatea sesizărilor privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

35. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unei prevederi din Codul de procedură penală, ține de competența Curții Constituționale.

36. Curtea constată că, în ambele cauze penale, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reprezentantul unei părți din proces. Astfel, sesizarea este formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

37. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie pct. 8) din alin. (3) al articolului 176 din Codul de procedură penală. Prevederile contestate stabilesc că „la soluționarea chestiunii privind necesitatea aplicării măsurii preventive respective, procurorul și instanța de judecată vor aprecia și vor motiva, în mod obligatoriu, dacă măsura preventivă este proporțională cu circumstanțele individuale ale cauzei penale, inclusiv luând în considerare: [...] 8) **alte circumstanțe esențiale** prezentate de bănuit, învinuit, inculpat sau de către procuror, organul de urmărire penală.”

38. Totodată, Curtea notează că articolul 176 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală nu a făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

39. Curtea reține că o altă condiție pentru formularea excepției de neconstituționalitate o constituie aplicabilitatea prevederilor contestate în cauza în care a fost ridicată excepția (a se vedea punctul 1 din dispozitivul HCC nr. 2 din 9 februarie 2016).

40. Astfel, Curtea observă că sesizările privind excepția de neconstituționalitate au fost ridicate în două cauze care au avut ca obiect examinarea unui demers privind prelungirea măsurii preventive sub formă de arest la domiciliu. Prin urmare, norma contestată a fost avută în vedere la examinarea acestor cauze de către instanțele de judecată (a se vedea § 18 și § 27 *supra*).

41. Totuși, această situație se deosebește de cea în care Curtea și-a oprit examinarea la etapa aplicabilității normei contestate din cauză că instanța de judecată, ridicând excepția de neconstituționalitate, nu a suspendat dezbaterile judiciare până la adoptarea hotărârii de către Curte (a se vedea DCC nr. 18 din 9 februarie 2021, §§ 23-26).

42. Curtea a menționat anterior că celeritatea examinării cauzelor privind **aplicarea măsurilor preventive** și caracterul lor special justifică imposibilitatea suspendării procedurii de soluționare a acestor categorii de dosare (a se vedea HCC nr. 15 din 28 mai 2020, § 14).

43. Prin urmare, Curtea rămâne competentă să examineze prevederile criticate. În eventualitatea în care Curtea nu ar exercita controlul de constituționalitate, excepția de neconstituționalitate ar fi lipsită de eficacitate (a se vedea HCC nr. 15 din 28 mai 2020, § 14).

44. Așadar, Curtea va continua să examineze dacă sesizarea întrunește celelalte condiții de admisibilitate.

45. Curtea reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept din Constituție în cauza concretă. Curtea trebuie să verifice, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință în vreun drept fundamental (a se vedea DCC nr. 37 din 30 martie 2021, § 27 și jurisprudența citată acolo).

46. Autorul sesizărilor invocă faptul că norma contestată încalcă articolele 1 alin. (3) [*preeminența dreptului*], 23 [*calitatea legii*], 25 [*dreptul la libertate individuală și la siguranță al persoanei*] din Constituție.

47. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că articolele 1 alin. (3) și 23 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabile, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze, în mod argumentat, existența unei ingerințe în drepturile garantate de Constituție (a se vedea DCC nr. 11 din 26 ianuarie 2021, §32; DCC nr. 23 din 16 februarie 2021, § 21).

48. Articolul 25 din Constituție garantează dreptul la libertate individuală și la siguranță al persoanei. *Ad similis*, în conformitate cu articolul 5 § 1 din Convenția Europeană, orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță. Scopul principal al dispozițiilor citate este de a proteja persoana împotriva unei lipsiri arbitrare sau nejustificate de libertate (*McKay v. Regatul Unit* [MC], 3 octombrie 2006, § 30). Totuși, dreptul la libertate și la siguranță nu este unul absolut (a se vedea HCC nr. 15 din 28 mai 2020, §§ 45-49).

49. În Hotărârea sa nr. 3 din 23 februarie 2016, Curtea Constituțională a stabilit că motive pentru privarea de libertate a celui bănuit de comiterea unei infracțiuni sunt următoarele riscuri: 1) sustragerea de la judecată; 2) afectarea înfăptuirii justiției; 3) comiterea altor infracțiuni; 4) producerea de dezordini publice. Aceste riscuri nu trebuie cumulate, fiind suficientă existența unui risc pentru aplicarea arestului preventiv. Riscurile trebuie demonstrate prin probe bazate pe fapte (*ibidem*, §§ 73, 93, 94).

50. Curtea notează că aceste riscuri sunt prevăzute la alin. (1) al articolului 176 din Codul de procedură penală. Astfel, o persoană poate fi plasată în detenție doar atunci când bănuiala comiterii unei infracțiuni de către aceasta este coroborată cu existența acestor riscuri, care trebuie, de asemenea, justificate.

51. În același timp, articolul 176 alin. (3) din Codul de procedură penală oferă **o listă neexhaustivă a circumstanțelor** care trebuie apreciate și avute în vedere de către procuror și instanța de judecată, atunci când examinează proporționalitatea măsurii preventive. Astfel, **aceste circumstanțe urmează a fi stabilite pentru individualizarea măsurilor preventive.**

52. Sub acest aspect, norma îi permite bănuितului, învinuitului, inculpatului, în egală măsură cu procurorul și organul de urmărire penală, să prezinte circumstanțe esențiale care pot sau nu justifica aplicarea sau înlocuirea unei măsuri preventive.

53. Prin urmare, norma contestată nu prezintă vreo problemă din perspectiva dreptului la libertate și la siguranță al persoanei. Dimpotrivă, ea îi permite procurorului și instanței de judecată să aibă în vedere, în fiecare caz particular, și alte circumstanțe, care nu pot fi redată de o manieră exhaustivă. În acest context, Curtea a reținut în jurisprudența sa că normele rigide și insensibile cu privire la circumstanțele particulare ale cauzei limitează dreptul instanței de a individualiza măsura aplicată (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 5 din 6 martie 2018, § 70; HCC nr. 18 din 30 iunie 2020, § 83).

54. Curtea reține că Codul de procedură penală nu poate să abunde în texte explicative. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept procedural penal (a se vedea DCC nr. 11 din 26 ianuarie 2021, § 40 și jurisprudența citată acolo).

55. Așadar, pentru că nu s-a demonstrat incidența dreptului la libertate și la siguranță al persoanei, invocat de autorul sesizărilor, Curtea subliniază că nici articolele 1 alin. (3) și 23 din Constituție nu sunt incidente.

56. Mai mult, Curtea observă că, sub aparența unor critici referitoare la neclaritatea și la imprevizibilitatea prevederilor contestate, autorul sesizărilor își exprimă, prin argumentele invocate, dezacordul cu felul în care este interpretată și aplicată prevederea contestată într-o cauză penală concretă.

57. Curtea reamintește că aspectele legate de interpretarea și de aplicarea legii nu țin de competența Curții Constituționale (a se vedea DCC nr. 6 din 11 ianuarie 2021, § 26 și jurisprudența citată acolo). Această competență le revine, prin definiție, instanțelor de judecată.

58. Prin urmare, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizările privind excepția de neconstituționalitate sunt inadmisibile și nu pot fi acceptate pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibile* sesizările nr. 55g/2021 și nr. 69g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 176 alin. (3) pct. 8) din Codul de procedură penală, ridicată de dl avocat Vasile Nicoară în interesele dlui Andrei Neaguța, învinuit în dosarul nr. 16-160/21, în fața Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, și, respectiv, în interesele dlui Viorel Bârcă, învinuit în dosarul nr. 1-698/2021, în fața Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 13 aprilie 2021
DCC nr. 55
Dosarul nr. 55g/2021*